

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 4

APRÍL 2006

Pre jeho
bolestné
umučenie,
maj
milosrdenstvo
s nami
i s celým
svetom.

**Rozhovor s manželmi Cibulovcami - Príbehy na povzbudenie
Dobrá značka - Skauti na krížovej ceste - Desatoro I.**

My si však slobodne môžeme vybrať

RÚCHO MILOSTI

Hriech nemožno pochopiť, ak nepochopíme milosť. Nemôžeme pocho-piť, čo strácame, ak najskôr nepochopí-me, čo máme. Lebo keď zhrešíme, strácame milosť; a väčšej straty nad ňu niet. Krstom sa stávame „účastnými na Božej prirodzenosti“ (2 Pt 1, 4). Stávame sa súčasťou Krista, ktorý je jediným Božím Synom, a my tak máme podiel na jeho synovstve. Sme súčasťou Najsvätejšej Trojice. Základ-ným dôsledkom krstu je naše prijatie do Božej rodiny. Kresťan ako adoptívny syn alebo dcéra, zjednote-ný s jednorodeným Božím Synom, môže nazývať Boha „Otcom“.

Tento božský život, ktorý dostá-vame, nazýva sa posväcujúca milosť. Slovo *milosť* pochádza z gréckeho slova *charis*, čo znamená „dar“. *Posväcujúci* pochádza z latinských slov „robiť svä-tým“. Jedine Boh je svätý; no skrze svoj dar nám umožňuje mať podiel sa na jeho svätosti. Nejestvuje nijaký väčší dar (pozri KKC 1997).

Tradícia nám hovorí, že tento dar je „stály“ - to znamená, že je to trvalý stav, „stála a nadprirodzená dispozícia, ktorá zdokonaľuje dušu, aby ju urobila schopnou žiť s Bohom a konať z lásky k nemu“ (KKC 2000). Žiť týmto živo-tom znamená žiť v stave milosti.

My si však slobodne môžeme vybrať, či prijmeme tento dar, alebo ho skrze hriech odmietneme. Hriech je ho-cijaký čin - myšlienka, slovo, skutok, či zanedbanie -, ktorý uráža Boha, porušu-je jeho zákon, či odmieta poriadok jeho stvorenia.

VEĽKÉ ZANEDBANIE

Všimnite si, že môžeme zhrešiť aj zanedbaním - pasivitou, mlčaním, tým, že neurobíme niečo, čo by sme mali. Niekedy tieto hriechy pochádzajú zo zanedbania, inokedy sú výsledkom voľby; tak či tak ostávajú hriechmi. *List Hebrejom* nám hovorí: „Lebo ak už slo-vo, ktoré vyslovili anjeli, bolo pevné a každý priestupok a neposlušnosť do-stali spravodlivú odplatu, ako unikneme my, keď zanedbáme takú spásu?“ (2,2-3).

Keď Ježiš v *Evanjeliu podľa Ma-túša* 25 hovorí o súde a pekelnom ohni,

hovorí takmer výlučne o hriechoch zanedbania. „Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako pocestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?“ (25, 44). Ježišova odpoveď nepripúšťa nijaké zanedbanie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili“ (25, 45).

Zanedbanie je sotva zanedbateľný hriech. V skutočnosti môže byť smrteľným hriechom. Napríklad je chabá výhovorka povedať, že sme vynechali nedeľnú bohoslužbu, lebo sme zabudli, že je nedeľa. „Slovo ohlásené anjel-

mi“ (pozri *Hebr 2, 2*) nám prikazuje, aby sme *pamätali* na Pánov deň a svätili ho. *Zabudnutie* je priamym porušením prikázania. V našom duchovnom ako aj bežnom živote môže zabudlivosť zabíjať.

Ako môže nášmu prirodzenému životu uškodiť zmrzačenie alebo ho úplne ukončí samovražda, tak môže hriech poškodiť alebo zničiť náš nadprirodzený život. A práve tak, ako skrze sviatosť dostávame život milosti, tak ho musíme skrze sviatosť aj obnoviť - a to skrze sviatosť zmierenia.

Z knihy Scotta Hahna
Bože, buď milostivý

Margareta Binderová: Vnuknutia lásky

Ľúb ma, pane

Nad špinavým hrncom
Ľúb ma, Pane.
Z jeho umývania
Tvoja vôľa vanie.

Nad zmlknutým mužom
Ľúb ma, Pane.
Z tichučkého FIAT
Tvoja vôľa vanie.

Nad dierou ponožky,
Ľúb ma, Pane.
Z opráv a štopkania
Tvoja vôľa vanie.

Nad plnou dopravou
Ľúb ma, Pane.
Z tej veľkej tesnoty
Tvoja vôľa vanie.

Nad vypraným šatstvom
Ľúb ma, Pane.
Aj z jeho žehlenia
Tvoja vôľa vanie.

Nad bôľom z ľudí, práce
Ľúb ma, Pane.
Verím! I z „lámania“
Tvoja vôľa vanie.

Nad detským stým prečo
Ľúb ma, Pane.
Zo stej odpovede
Tvoja vôľa vanie.

Nad púšťou môjho srdca
Ľúb ma, Pane.
Prijmem všetko, z čoho
Tvoja vôľa vanie.

DNES NA SLOVÍČKO S NEVIDIACIMI MANŽELMI RÓBERTOM A ROZÁLIU CIBULOVCI

Róbert (1967) sa narodil v Bojniciach, vyrastal v Handlovej i v Prievidzi. Je vyučenný stolár v SOU nábytkárskom v Pravenci. Rozália (1974) sa narodila v Rimavskej Sobote.

Majú tri zdravé deti: Ronald (12 r.) Rozalinda (9 r.) a Róberta (8 r.). Rodina Cibulovcov žije v Prievidzi a rodičia pracujú ako maséri. Túto vzácnu rodinku stretávame v našich uliciach vedno s deťmi, alebo pani Rozáliu s osobnou asistentkou, na ceste do práce. Inokedy ich doprevádza vodiaci pes – Rozália je úplne nevidiaca a manžel Róbert žije už iba s niekoľkými percentami zraku, ktoré by sa dali spočítať na jednej ruke. Pri návšteve ich bytu som si všimla, že všetko v kuchyni má svoje 100 % miesto, aby pani Rozália mohla ako nevidiaca gazdinka fungovať.

Bez Božej pomoci by sme ťažko prežili čo len jeden deň, začínajú rozhovor manželia.

Pani Rozália rozpráva:

Narodila som sa s poruchou zraku a keď som mala štyri roky, vyoperovali mi jedno oko. Po viacerých operáciách v Prahe mi aj napriek snahe lekárov za veľkých bolestí museli odobrať aj druhé oko. Mala som vtedy šestnásť rokov. Teraz, keď mám náhradné oči, ktorými nevidím, venoval mi Pán Ježiš zrak srdca.

Pán Róbert, aká bola vaša cesta, než ste stretli Rozáliu?

Po vyučení som pracoval a ku strate

zraku som prišiel následkom vírusu. Krátko po dvadsiatom roku nasledovali nemocnice, hormonálne liečby, avšak nervy na centrálnom zväzochu zostali tak poškodené, že sa už so zrakom nedalo nič robiť. Ocitol som sa v Levoči a začal som sa učiť tajomstvám Braillovho písma. Stretol som tam veľa vzácných, i keď postihnutých ľudí, ktorí sa nevzdávali a chceli žiť.

A stretol som tam, pre mňa ešte niekoho veľmi dôležitého... Bola to úžasná dievčina so zvonivým smiechom. Poprosil som ju o pomoc pri čítaní Braillovho písma a pomáhame si doteraz, už ako rodičia troch milovaných detí.

Čo vás navzájom zaujalo, okrem Braillovho písma?

Rozália: Mňa na Róbertovi priťahovala tichosť, lebo ja som bola nespútaná živel. Bola som však veriaca, vyznávala Pána Boha a Róbert nie. Bola som si istá, že Boh je so mnou a že mi určite pomôže vysvetliť tomu mládenčovi Róbertovi, že Boh je viac, než zlý, ktorého on vyznáva. Róbert bol veľmi škodlivý, zručný a mal ešte malilinké zbytky zrakku. Po šiestich mesiacoch sme sa stali manželmi.

Aká bola vaša prvá spoločná Veľká noc?

Čakali sme dieťaťko a bola som odhodlaná prežiť v manželstve i úskalia, vedela som, že nám Ježiš pomôže prekonať dobré i zlé, veď zmŕtvychvstalý Kristus dodáva obrovskú silu. On za nás zomrel a vstal zmŕtvych. To je úžasné, však?

Spomínate si na chvíľu, keď ste držali v náručí prvýkrát svoje dieťa?

Pretože mám vrodennú očnú chybu, bol predpoklad, že naše dieťa bude zrakovo postihnuté. Boh nás vypočul a naše deti sú zatiaľ zdravé. Denne prosíme o Jeho požehnanie. Môj prvý dotyk s deťmi bola radosť i bolesť. Milujem ich, ale nevidím ich. Postupom času mi Božské Srdce dáva nové a nové pohľady. Veľmi som sa na deti tešila a pri narodení prvého i ďalších, bol to taký tichý vzlyk srdca: „Vďaka Pane, za ten batôžtek pri mne...“

Róbert: Musím podotknúť, že moja pani mala všetky tri pôrody rizikové. Druhý mala najťažší.

Rozália, čo vás najviac povzbudzuje do života?

Boh Láska a slová z posledných rokov života pápeža Jana Pavla II. „Ideme ďalej“ mi dodávajú silu prežiť.

Tieto zázračné slová aj tóny pápežovho

hlasu vždy začujem, keď mám akékoľvek prekážky. Svätý otec trpel a predsa to nevzdával. Bol mi vzorom a v utrpení posilou. Nikdy som sa s ním nestretla, iba v utrpení sme si boli tak veľmi, veľmi blízki a hlavne pri Ježišovi.

Róbert sa pripojil do rozhovoru: V živote sú nám povzbudením aj ďalšie slová Sv. Otca Jána Pavla II. – Nebojte sa!

Mali ste niektorú Veľkú noc mimo-riadnu?

Každá je mimoriadne krásna. Veď sa spoločne s deťmi zúčastňujeme krížovej cesty, Veľkonočného trojdnia. Sú to najcennejšie dary pre ľudí. Naše deti oslavujú Pána prácou – spevom i pri svätej omši. Spievajú v Rosničke. Sme jednoduchí šťastní. Stačí?

Róbert: A nevládne mi už alkohol, ako kedysi na začiatku. Mojm - našim kráľom je Kristus Kráľ.

Denný režim nevidiacich je určitým spôsobom náročný...

Rozália: S Božou pomocou sa všetko zvládne. Snažíme sa pomáhať si navzájom. Je mojou povinnosťou vykonávať svoje materské povinnosti s láskou a ochotou. Neľutovať sa. Veď to je moja materská povinnosť. Ráno po zazvonení budíka rozsvietim svetlo, začnem sa modliť a ostatní sa pripoja: „Srdce moje k Tebe dvíham hneď za rána Bože môj, ako si ma v noci chránil tak aj cez deň pri mne stoj“. (To deti naučila sestrička Timotea, FDC.) Potom manžel nachystá deťom raňajky, ja deti učešm, skontrolujem či majú v poriadku školské tašky, či sú poriadne oblečené atď. Pri odchode z domu dostanú deti krížiky na čelo, upozorním ich, aby sa pomodlili k anjelovi strážnemu. Manžel poupratuje po raňajkách a po mňa prichádza osobná asistentka, ktorá ma odvedie do práce. Manžel odchádza s vodiacim psom.

Vďaka Bohu, že mám osobnú asistentku aj pri vybavovaní rôznych záležitostí.

Ako prežívate svoje „naj“ situácie?

Rozália: *Najťažšie je prežívať nepochopenie sveta. Najkrajšie je žiť život s deťmi radostne. Cítim, ako veľa nám Boh dal a splnil i moje želanie, aby navštevovali cirkevnú školu. Majú tam kaplnku, sú tam úžasní pátri, vždy poradia, vypočujú. Sú tam sestričky, dobrí učitelia a vychovávatelia. Mala som obavy, aby ich nezhltol zlý svet, keď budú hľadať seba. Ved' mne viera dala najviac a v cirkevnej škole, či gymnáziu sú deti formované navyše i školskými svätými omšami. Tiež sa tešíme i z ľudí, ktorých stretáme. Aj v práci sú ku mne dobrí, dokonca ma chcú ľudia vypočuť, keď im rozprávam o Bohu. Chcú o ňom diskutovať a dozvedieť sa niečo viac o Božskom Srdci a Panne Márii.*

Róbert: *Vie ma bolieť ľudská hlúposť. Najväčšiu radosť mám, keď je v rodine láska, ktorá dokáže premôcť všetky zlé chvíle. Keď držíme ako rodina pospolu. Keď nie sú hádky. Keď dodržiavame doma vzácny pokoj, ako hovorí Pán Ježiš: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam.“ Aj to bola moja „naj“ situácia, keď som sa obrátil a našiel skutočnú vieru. Skúmal som všetky náboženstvá, oslovil ma i korán. Ani jedno sa mi nevidelo dobré, bol v tom zmätok. Nikde nebola sloboda, ktorú mi dáva viera v Trojjediného Boha.*

Máte svoj cieľ?

Rozália: *Odovzdať deťom i ľudom zo seba maximum (Pochopiteľne aj manželovi. Aby, keď si ma raz Pán zavolá, to čo po mne zostane, bolo Božie.*

V jednej piesni sa spieva: „len s veľkou láskou môžeš niesť tento kríž“.

Róbert: *Chcem ešte pristúpiť k sviatosti birmovania a vstúpiť do Laického spoločenstva Tešiteľov a Tešiteľiek Božského srdca Ježišovho, v ktorom je aj moja pani. Viem že mám chyby a mojím cieľom je ich úplne odovzdať Ježišovi, aby mi moje rany uzdravil. Veľmi dlho mi trvalo, než som na to prišiel, že len Ježiš ma môže uzdraviť. Chcem byť skutočne dobrým manželom, otcom i masérom. Prichádzam na to, že zmyslom života je život s Ježišom.*

Čo pre vás, ako nevidiacich znamená dotyk kríža?

Rozália: *keď sa dotknem kríža cítim svetlo, akoby mi Pán Ježiš hovoril: „Som tvoje svetlo, som tu preto, aby som ti svietil na ceste v tmách. Aj v tme som tvojím svetlom.“ Kríž cítim ako veľké svetlo, ktoré ma pohlcuje a viem, že som v strede toho svetla, že to svetlo je Ježiš – Láska a že ma veľmi miluje.*

Zaujímavé, že v duši cítim bolesť a v srdci svetlo.

Róbert: *Keď som do prevádzkovej masážnej miestnosti vyberal kríž, bral som ho do rúk s úctou a láskou. Pre mňa je dotyk kríža úžasný, je tajomstvom viery.*

Modlievate sa aj za iných?

Áno, denne. Modlím sa aj za tých, ktorí prídu ku mne do práce na masáže.

Máte dostať vlastný byt, tešíte sa?

Rozália: *Tešíme sa s radosťou a očakávaním na Veľkonočné trojdnie a samozrejme na byt. To bola skutočne Božia ruka, že nám ho prideliť. Prosila som: „Pane, vidíš ako túžime po svojom byte, daj, aby sme nechodili stále z bytu do bytu“ Pán nás vypočul a ja mu aj v tejto chvíli ďakujem za tých, čo nám to umožnili. Modlíme sa za všetkých dobrodincov. Ďakujem pánu primátorovi Ing. Jánovi Bodnárovi i ostatným.*

Róbert: *Som rád, že budeme mať svoj byt. Ved' keď sme sa vzali, bývali sme najskôr u manželkiných rodičov. Keď sa nám narodilo dieťaťko boli sme s ním mesiac u mojich rodičov a po mesiaci sme dostali slobodareň. Neskoršie prenajatý jednoizbový byt, potom dvojizbový - v tom čase sa nám narodili dve deti. Teraz sa z podnájmu presťahujeme do vlastného bytu. Po trinástich rokoch, vďaka Bohu budeme mať svoj byt.*

Plnia sa vám tajné želania?

Rozália: *Áno, Boh je veľký. Tiež prosím za uzdravenie blízkych i v rodine, hlavne po duchovnej stránke. Túžim a prosím za pokoj v rodine, aby všetko zlé bolo premenené na dobré, lebo Boh má najväčšiu moc. Ved' mi premenil neveriaceho manžela na veriaceho. Význával zlo a už uveril v Boha. Sú však chvíle, keď si myslím že už je relatívny pokoj a zrazu prídu boje, útoky. Vtedy sa pýtam: „Bože môj, toto ty chceš?“ A potom pochopím, že takto si nás premenie. Často, ako blesk z jasného neba, príde ďalší útok a ja sa znova pýtam: „Čo teraz Pane s tým?“ A on ma vypočuje, koná.*

Pravidelne prežívam veľké bolesti pri modlitbe krížovej cesty, ale hlavne pri korunke Božieho milosrdenstva. Tak zvláštne som účastná jeho bolesti. A vtedy sa musím opýtať, či je to normálne?

Radi by sme navštívili aj s našimi milovanými deťmi nejaké pútnické miesto, napríklad Svätú zem, kde sa narodil a žil pán Ježiš, alebo miesta, kde sa zjavila Panna Mária v Lurdoch. Chceme vstúpiť celá rodina do Rodiny Nepoškvrnenej, lebo Panna Mária je svätá Matka a ona si svojich neopúšťa. Naša spoločná modlitba ruženca je cesta k Pánovi.

Róbert: *Želám si a prosím Boha, aby nám naďalej požehnával dobrých ľudí a dobrodincov, lebo my aj deti sme vďační za každé dobré slovo, či pomoc. Ďakujeme Pánovi, že nám posielal toľko vzácných ľudí.*

Ako riešite problém?

Rozália: *Rozlične, podľa toho, aký je. Vyrozprávkame si to s Bohom i medzi sebou. Voláme Pána Ježiša do problému a hneď mu ho aj odovzdáme.*

Róbert: *Ja som ešte len učeník. Pýtam sa Ježiša cez Sväté Písmo.*

Čo znamená pre vás šťastie?

Rozália: *Naším šťastím sú deti. Tiež, že všetci sme v ochrane Božského Srdca a že nás ochraňuje Panna Mária.*

Róbert: *Že som spokojný v manželstve, no mám aj chvíle, kedy si myslím, že ma Boh opustil. Nakoniec však zistím, že to Ho opúšťam ja.*

Som rád, že Boh prijíma tie moje tiché návraty i tú slabú dôveru, odpúšťa mi a to je to šťastie. Páter mi povedal, že Boh mi dá len toľko, koľko znesiem. Tiež je šťastie, že mi úplne neodíšiel zrak, lebo keď sa veľmi namáham, prežívam úplne vidieť. A ďalšie šťastie, že ten veľký a mocný Boh ma uzdravil z toho, že už sa nechytám pohárka.

Viete odpočívať?

Mám rada prechádzky k rieke, upokojuje ma. Príroda je dar. Chodíme spolu s deťmi.

Kde máte svoje pracovisko, ako maséri?

Ja mám miestnosť v budove Rozvoja oproti Generálnemu riaditeľstvu, ako sú nové podchody.

Manžel pracuje na mládeži na ulici Mišíka, v bývalej pracovni.

Rozhovor pripravila Anka G.V.

Príbeh z e-mailovej pošty

Tak počúvaj, čo sa mi stalo. Moje dieťa nechcelo jesť. Tak som mu to dal prikazom a išiel som na balkón fajčiť. Krpec volal, že mám zavrieť dvere, lebo je mu zima. Nové balkónové dvere sa však stále otvárajú, preto som mu povedal, nech ich zvnútra sám zavrie. Môj poslušný Jonáško zavrel – a ako náhle zistil, že sa k nemu nedostanem, odložil lyžicu, zapol si telku a mňa vonku si nevšimal.

Klopal som, ale on sa iba usmieval, pekne som ho prosil, načo začal vyjednávať. Povedal, že otvorí, ak mu sľúbim, že nemusí jesť. Ešteže nepovedal, aby som si kľakol. Takto ponížiť som sa však nechcel. Začal som búchať a nadávať, nech okamžite otvorí. Ďalej sa veselo smial, veľká zábava, ale mňa už v tričku s krátkym rukávom humor prešiel. Poriadne som tresol do dverí a povedal mu, že ho zderiem ako hada. Môj synček sa zľakol. Potom povedal, že by mi aj otvoril, ale bojí sa, že dostane na zadok.

Toto trvalo dobrých dvadsať minút; ľudia z domu oproti pozerali na mňa ako na blázna. Nakoniec som mobilom zavolať na pevnú linku a zmeneným

hlasom som si k telefónu pýtal seba samého. Jonáš povedal, že otec nemôže ísť k telefónu, lebo je na balkóne. Nato som odvetil, že ja viem, ako tam svojho otca vymkol. Jonáš sa opýtal – odkiaľ to viem? Povedal som, že som Boh a viem všetko, aj to, že nechce jesť.

Na druhom konci telefónu bolo chvíľu ticho, potom sa ma spýtal, či ako Boh môžem zariadiť, aby nedostal bitku.

To sa mi nepáčilo, ale na druhej strane, Boh je milosrdný, tak som mu to sľúbil.

Jonáš mi potom bez slova otvoril dvere a začal jesť. Ani ja som nič nepovedal, iba som si k nemu sadol a spýtal sa ho, ako mu chutí?

„Dobre, tata,“ povedal a po chvíli dodal:

„Volal mi Boh.“

„A čo povedal?“

„Že nemáš toľko fajčiť.“

Nasledovanie Krista

Obetujem ti aj všetko, čo je vo mne dobré, hoci je toho veľmi málo, a i to nedokonalé; očisť a posväť to.

Tomáš Kempenský

Vrúcna láska a vnútorná túžba prijať Krista

S najväčšou zbožnosťou a s ohnivou láskou, s celou vrúcnosťou a žiadostivosťou srdca žiadam si Ťa, Pane, prijať tak, ako po tebe pri svätom prijímaní dychtili mnohí svätí a ná-božní ľudia, ktorí sa ti pre svoj svätý život najviac páčili a ktorí sa zasvätili vrúcnej láske.

Tomáš Kempenský

Zbohom, Alžbeta Bátoriová

(strhujúci príbeh Žofie Bošňákovvej a Anny Rosiny Listiusovej)

Edičná poznámka

Historický román *Anjel chudobných* zachytáva životné osudy Žofie Bošňákovvej od roku 1624, keď sa zúčastnila na svadbe Mikuláša Esterháziho v Sučanoch až do roku 1644, keď odovzdala dušu Stvoriteľovi.

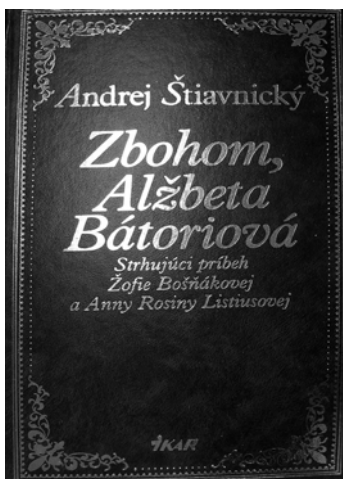
Čitateľ v ňom nájde autentický portrét skromnej, a predsa výnimočnej ženy, spracovaný na základe zachovaných dokumentov a dobových historických prameňov.

Spisovateľ Andrej Štiavnický (1963), autor známych publikácií *Milovať bez lásky a sexu?* (1996) a *Európan na križovatke dejín a života* (1998), sa vyše dvadsať

rokov venoval štúdiu historických dokumentov, dobových prameňov a archívnych záznamov udalostí, ktoré sa odohrali na území bývalého Rakúsko-Uhorska. Výsledky výskumu pretavil do

úspešnej trilógie *V podzemí Čachtického hradu* (2001), *Alžbeta Bátoriová vo väzení a na slobode* (2002) a *Čachtická pani pred najvyšším súdom* (2003), v ktorej spracoval začiatok konca životnej drámy Alžbety Bátoriovej po zatknutí 29.12. 1610 palatínom Jurajom Turzom, až do jej smrti 21.8. 1614.

V spomínanej trilógii približuje aj život Anny Rosiny Listiusovej, šintavskej bosorky, ktorá sa v roku 1598 vydala za Stanislava Turzu. Ten sa po

smrti Juraja Turzu stal uhorským palatínom. Zavŕšenie osudov A.R. Listiusovej na pozadí začínajúcej sa tridsaťročnej vojny, intríg sedmohradského kniežaťa Gabriela Betlena s Albrechtom z Valštejna proti cisárovi Ferdinandovi II. a ďalších dejinných zvrátov rozpracoval A. Štiavnický v rozsiahlej historickej epopeji pod názvom *V tieni smrti Alžbety Bátoriovej* (2004).

V románe *Anjel chudobných* vykresľuje autor málo známe obdobie života Žofie Bošňákovvej na Svetlovskom hrade, keď sa ako 17-ročná vydala za Michala Seréniho a prežila tu prvé mesiace manželstva až do manželovej predčasnej smrti. Nasleduje opis niekoľkých rokov života tejto nezvyčajnej ženy v Šuranoch a až v tretej časti sa autor venuje udalostiam po svadbe s Františkom Vešelénom, s ktorým Žofia prežila pätnásť rokov požeňnaného manželstva až do jej predčasnej smrti.

Andrej Štiavnický však nesleduje len vonkajšiu historickú, hoci dramatickú biografickú osnovu, ale netradičným, jemu príznačným spôsobom preniká do psychiky Žofie Bošňákovvej. Ponúka čitateľovi ozajstnú psychoanalýzu tejto výnimočnej osobnosti slovenských dejín a prostredníctvom mysterióznych javov pátra v najhlbších zákutiach ženskej duše. Podarilo sa mu vytvoriť autentický portrét Žofie Bošňákovvej, ktorý podložený historickými dokumentmi a písomnosťami, vyznieva ešte presvedčivejšie.

Čitateľ sa na pozadí pohnutých udalostí tridsaťročnej vojny stretne okrem Bošňákovvej aj s osudmi rodiny Pálfiövcov na Červenom Kameni, sedmohradského kniežaťa Gabriela Betlena, grófa Petra Fábryho a najmä s dramatickými osudmi Anny Rosiny Listiusovej, ktorá po odsú-

dení na smrť v roku 1637 (kde končí autorov román *V tieni smrti Alžbety Bátoriovej*), dostala 22.3. 1638 milosť od cisára Ferdinanda. Jej životný príbeh až do smrti v roku 1643 sa v ostrom kontraste prelína s príkladným a morálnym životom Žofie Bošňákovvej a jej dvoch manželov.

Andrej Štiavnický pokračuje vo svojej náročnej práci ďalej a usiluje sa podať skutočný obraz našich dejín v pohnutých časoch neskorého stredoveku na základe historických súvislostí, ktoré potvrdzujú dochované dokumenty. Autor má rozpracované ďalšie romány s témou našich dejín, ktoré ako to dokazujú jeho doterajšie projekty, budú pre čitateľov istotne nielen bohatým umeleckým, ale aj historickým a literárnym prínosom.

Autor v úvode svojej knihy píše:

V posledných rokoch sa do rúk čitateľov dostalo niekoľko publikácií o živote Žofie Bošňákovvej od slovenských autorov. Z nich najväčšiu popularitu získal Jožo Nižnánsky románom Lásky Žofie Bošňákovvej. A nielen on, ale aj ďalší sa snažili literárne i umelecky stvárniť životné osudy tejto, bezpochyby výnimočnej ženy.

Dokonca aj obľúbený popularizátor našej histórie Pavel Dvořák, venoval Žofii Bošňákovvej zaujímavý dokument, ktorý odvysielala STV 28. 12. 2001 a niekoľkokrát ho reprízovala.

Žiaľ, spomínaní autori sa pri spracovaní životného profilu Žofie Bošňákovvej dopustili zásadného historického omylu a tým neúmyselne, alebo zámerne, prekrútili časť dejín Slovenska. Prečo sa takto deformuje autentický portrét Žofie Bošňákovvej a jej životná dráma? Táto otázka zostáva nezodpovedaná už 361 rokov po jej smrti!

...zanechať všetko

Jeden chudobnejší človek sa prechádzal mestom. Obzeral výklady a všetliho ho priťahovalo. Nemal však peniaze, aby niečo z toho kúpil. Napokon prišiel k zlatníctvu. Pozeral na vyložené predmety, ale nič si nemohol kúpiť. Vtom uvidel drahocennú perlu. Nedokázal odtrhnúť od nej svoj pohľad. Váha: vojsť - nevojsť. Rozmýšľa. Vstúpil.

V zlatníctve za pultom spoznal Ježiša. Pozdravil ho, ale nevedel, čo má povedať. Ježiš ho povzbudzoval k tomu, aby hovoril. „No tak povedz, čo chceš.“ - „Nič.“ - „Ale veď si niečo chceš!“ - „Chcel som, ale už to nie je dôležité.“ - „No, veď povedz!“ - „Nie, nebudem ti zaberáť čas.“ - „Aj tak mi to povedz.“ - „Povedal by som, ale mám strach!“ Ježiš ho však ďalej povzbudzoval. Tak teda: „Ježišu, mohol by som vidieť zblízka tú perlu vo výklade?“ Ježiš ju vybral a položil na pult. - „Môžem sa jej dotknúť?“ - „Áno, pravdaže.“ Potom ju ten človek zobral do rúk, pokochal sa a dal ju späť. - „Či ťa už viac nič nezaujíma?“ - „Ale áno, ale to nemôžem chcieť.“ - „Čo ťa zaujíma?“ - „Zaujíma ma, akú má cenu táto perla.“ - „Má veľkú cenu, cenu všetkého čo máš.“ - „Či je to pravda, Ježišu, čo mi hovoríš?“ Ten človek skutočne nemal veľa vecí. - „Áno, všetko čo máš, to pre mňa má hodnotu, a za to všetko ti tú perlu dám. Je naozaj tvoja.“ Ježiš zobral papier a povedal: „Tak teda čo máš?“ - „Mám desať dolárov.“ Vybral ich a položil na pult. Človek zosmutnel: „Teraz musím ísť domov peši, zoderiem topánky...“ A Ježiš na to: „Máš aj topánky?“ - „Áno, áno.“ - „Tak ich sem polož.“ A muž zareagoval: „Čo mi na to povie moja žena?“ - „Ty máš aj ženu? Tak ju sem napíš.“ - „A kto bude dávať

pozor na deti?“ - „Tak ty máš ešte aj deti? Aj tie sem napíš.“ - „Môj dom zostane prázdny.“ - „Keď máš aj dom, napíš ho na tento papier.“ Situácia bola vážna. A keď už bolo všetko napísané, muž hovorí: „Tak to je všetko čo mám.“

Ježiš na to: „Tá perla je tvoja, zober si ju.“ Človek bol trochu neistý a Ježiš mu hovorí: „Hľa, vraciam ti ženu i deti, ale zapamätaj si, že oni nie sú tvoji. Oni patria mne. A ty sa o nich staraj, ži pre nich, lebo mne sa budeš zodpovedať za to, aký si bol k žene a k deťom. Oni nie sú tvoj majetok. Sú v prvom rade moji. To si musíš zapamätať. Hľa, vraciam ti aj dom. Ja ho nepotrebujem, mám veľa príbytkov. Prebývaj v ňom, ale nezabúdaj, že ten dom je môj a otvor ho tomu, koho ti ja pošlem. Nech je otvorený pre dobro. Vraciam ti aj topánky; nie je to moje číslo. Ale zapamätaj si: dávaj pozor, kadiaľ kráčaš. Chod' cestami, ktorými ja chcem. Vraciam ti aj peniaze, ale poslúž si nimi v zodpovednosti voči mne, lebo aj tie sú moje. Vrátil mu všetko, ale s novým zmyslom: nič nebolo jeho, všetko mu bolo zverené. Muž vedel, že to nie je jeho, že všetko je Božie.

A tak aj ty môžeš dať Ježišovi všetko čo máš. Neboj sa mu to dať. Nezostaneš bez strechy nad hlavou, ale začneš žiť zodpovedne za každý krok, za každé slovo. Ako využívaš svoje zdravie? Ako využívaš svoj čas? Ako sa správaš k ľuďom, za ktorých si zodpovedný? Takto sa môže stať svet novým, iným. Vtedy to bude Božie kráľovstvo. Vtedy pochopíš tú drahocennú perlu. Pochopili ste?

Z knihy Keď sa trpké stáva sladkým

Boli sme. Sme. Budeme(?)

To je názov grantového projektu „Dajte škole zelenú“, ktorý je zameraný na podporu študentov stredných škôl, ktorých zaujíma téma ochrany životného prostredia. Študenti sexty Piaristického gymnázia Františka Hanáka v Prievidzi získali finančnú podporu od nadácie Konto Orange na realizáciu projektu zameraného na odpadové hospodárstvo.

Cieľom projektu je informovať širokú verejnosť, no najmä študentov našej školy o potrebe triediť a recyklovať odpad doma, ale aj v škole. Uvedomujeme si problémy súvisiace s narastajúcim množstvom odpadu a následného dopadu na životné prostredie. Aj my chceme svojou troškou prispieť k riešeniu tohto závažného problému.

Naša škola bude pokračovať v úspešnom zbere papiera, ekopakov (obaly z mlieka a džusov), za pomoci rodičov zorganizujeme jednorazový zber elektrického a elektronického odpadu, zmapujeme divoké skládky v našom

regióne. Hlavným bodom nášho projektu by malo byť zakúpenie nádob na separovanie papiera, plastov a biologického odpadu. Pripravíme plagáty, skladačky, kalendárik, pracovné listy pre žiakov zamerané na odpadové hospodárstvo. Ku „Dňu Zeme“ zorganizujeme súťaže pre mladších žiakov a výstavu výtvarných prác „Za čistú prírodu“ a mnoho ďalších aktivít.

Nezahrabme sa! Triedme odpad, aby naša Zem o niekoľko rokov nevyzerala ako smetisko!

Naša škola sa hlási ku kresťanským hodnotám. Príroda, ako Božie dielo si zaslúži pozornosť, ochranu a zveľaďovanie. Už pred 800 rokmi hlásal podstatu ekológie František z Assisi, ktorý sa stal jej hlavným patrónom.

„Nie brat', nie vykorisťovať' ale rozdávať, chrániť', zveľaďovať' je zmyslom života.“

Veronika Čurná

Dobrá značka

Radi siahame po tovare dobrej značky. Mnohí uprednostňujú značkový odev, značkové potraviny, značkové spotrebiče. Značka reprezentuje firmu, je zárukou a istotou, že sa pri uzatváraní obchodu nesklameme.

Aj v iných oblastiach života sú rôzne „dobré značky“. V dobe, keď už pominula jednotná škola, sa aj školské zariadenie môže stať pre žiakov a rodičov dobrou značkou. Môžu si vybrať, v akej škole chcú študovať: vo verejnej (štátnej), súkromnej alebo cirkevnej.

A z nich si možno vybrať tú lepšiu. Už existujú objektívne ukazovatele, ktoré signalizujú, akú úroveň tá ktorá škola dosahuje.

Najstaršia, najväčšia a najlepšia! Takto charakterizovala prorektorka pre štúdium Univerzitu Komenského v Bratislave na stretnutí riaditeľov stredných škôl, ktorých absolventi boli na prijímacích skúškach najúspešnejší. Bolo nám čťou, že medzi pozvanými bola aj riaditeľka Piaristického gymnázia Františka Hanáka v Prievidzi, autorka tohto člán-

ku. V pomerne malom, komornom prostredí sa stretli riaditelia úspešných gymnázií s prorektormi Univerzity Komenského a prodekanmi jednotlivých fakúlt. Na stretnutí bola podaná podrobná charakteristika úspešnosti jednotlivých stredných škôl, metodika výskumu a kritérií hodnotenia.

V súčasnosti je naše Piaristické gymnázium F. Hanáka v rámci Slovenska považované za dobrú školu. Popri úspešnosti na maturitných skúškach aj na prijímacích skúškach na rôzne fakulty univerzity Komenského bolo naše gymnázium na poprednom mieste. 3. miesto po takých gymnáziách ako je Gymnázium J. Hronca v Bratislave a Gymnázium na Dunajskej ulici v Bratislave je naozaj vzácné. V celkovom hodnotení úspešnosti stredných škôl Slovenska sme sa umiestnili na 8. mieste (na Slovensku je 566 stredných škôl, absolventi z vyše 200 škôl sa hlásili na Univerzitu Komenského v Bratislave).

Úspechy nás veľmi tešia, zaväzujú, ale aj signalizujú, že naša škola dobre pripravuje svojich študentov pre ďalšie štúdium.

V týchto dňoch sa uzatvára podávanie prihlášok na stredné školy. Naše gymnázium opäť otvára 1. ročník 4 – ročného štúdia pre žiakov 9. ročníka ZŠ a prímu 8 – ročného štúdia pre žiakov 4. ročníka ZŠ. Záujem o štúdium v kresťanskej škole zo strany rodičov a žiakov je pre nás istou nádejou, že naše úsilie a snahy majú zmysel a splňajú očakávania verejnosti. Popri všetkých vzdelávacích aktivitách našim najdôležitejším cieľom je spolu s rodičmi vychovať deti tak, aby boli zodpovednými kresťanmi: a tak raz dobrými otcami, matkami a vôbec dobrými občanmi tejto spoločnosti.

Nielen štúdiom je naše gymnázium živé! Študenti sa zapájajú do mnohých vedomostných a umeleckých súťaží, kde sa konfrontujú so študentmi iných škôl okresu, kraja, dokonca celého Slovenska. V recitačnej súťaži „... a Slovo bolo u Boha“ v krajskom kole zvíťazila Paula Marcinekova zo sekundy a reprezentovala školu v celoslovenskom kole. Po víťazstve v krajskom kole súťaže Šaliansky Matko sa v celoslovenskom kole predstavila terciánka Betka Kiššová.

V krajskom kole olympiády v anglickom jazyku obsadila Agátka Grácová so septimy 3. miesto. Mimoriadne nás teší úspech Natálie Pikulíkovej z kvarty, ktorá v náročnom celoslovenskom kole olympiády v nemeckom jazyku skončila na výbornom 4. mieste.

Študenti súťažia aj v prírodovedných predmetoch. V diecéznej súťaži medzi cirkevnými školami Banskobystrickej diecézy v matematike bola naša škola na 2. mieste s jednobodovým rozdielom od víťaznej školy z Banskej Bystrice. Reprezentovalo nás družstvo v zložení Ivan Magdolen zo sekundy, Peter Ďureje z tercie a Zuzka Furjelová z kvarty. Zapojovali sme sa aj do súťaže katolíckych gymnázií slovenska. Desať našich oktavánov vycestovalo do Prešova, kde sa tento rok súťaž konala. Najlepšie obstáli v odbore chémia – biológia: 1. miesto. Mladší žiaci riešia Pytagoriádu, matematickú olympiádu, matematický klokan. Radko Bezák z prímy bol prvý v okresnom kole Pytagoriády kat. 5. Zo všetkých úspechov malých aj väčších máme radosť.

Vstúpili sme do obdobia pôstu. K pravidelným pôstnym aktivitám patrí modlitba križovej cesty po chodbách školy za doprovodu spevu s gitarou

a modlitba ruženca k Božiemu Milosrdenstvu.

Školské sväté omše sprevádza hrou na organ nádejná organistka Miška Řihová zo sexty so spevokolom zatiaľ „no name“. Naši speváci už nahrali svoje CD. So svojím zaujímavým repertoárom vystúpia v polovici apríla na slávnostnej prehliadke záujmovo – umeleckej činnosti žiakov Trenčianskeho kraja

v Starej Turej .

V škole plynie život veľmi rýchlo. Tento mesiac začínajú externé písomné maturitné skúšky z matematiky cudzích jazykov a interná písomná maturitná skúška zo slovenského jazyka a literatúry. Maturantom vyprosujeme veľa Božieho požehnania a pomoci Duha Svätého.

M. Poliaková

Skautská krížová cesta

Už tradične každý rok si 14. zbor skautov a skautiek Watomika v Prievidzi robí v pôstnom predveľkonočnom období krížovú cestu. Tento rok sme sa vybrali v sobotu 1. apríla do Nitrianskych Sučian. Spoločne sa modlilo asi 30 skautov a pridali sa k nám aj miestni obyvatelia. Pri každom zastavení bolo pripravené zamyslenie a pieseň. Náš zážitok z pobožnosti umocnila nádherná príroda a počasie, ktoré nám v tento deň Pán štedro požehnal.

Najbližšia akcia, ktorú pripravujeme, bude „Svätajurajská“ vatra 22. 4. 2006. Pri tejto slávnosti oslávime sviatok patróna všetkých skautov - sv. Juraja. Rytiera, ktorý je našim vzorom.

Zároveň pozývame priateľov skautingu aj na sv. omšu, ktorá bude slúžená pred obradom zapalovania vaty na lúke - na Altánku nad Bojniciami o 15:00 hodine.

Všetky informácie o pripravovaných aktivitách nájdete na:

www.skautipriedviza.skaut.sk

Greenhorn

Všetko je v poriadku

Jedného dňa prijali na jednotke intenzívnej starostlivosti pacienta, ktorý sa volal Karol. Bol to veľký a robustný muž, postihnutý rakovinou kostí. Hoci mal veľké bolesti, sťažoval sa len málokedy. Manželka ho navštevovala s veľkou láskou a dbala o to, aby mal tú najlepšiu starostlivosť. Karola hospitalizovali už niekoľkokrát na chemoterapiu a bol už celkom vyčerpaný. Keď ho prijímali naposledy do nemocnice, trpel tak veľmi, že bolo ťažké starať sa oňho, lebo i lekári dobre vedeli, že už sa preňho nedá veľa urobiť. Choroba bola v poslednej fáze a bolesti boli také veľké, že ich už nedokázal zmierniť žiaden liek.

Jeho manželke sa horko-ťažko podarilo stráviť s ním osamote pár minút. Raz v noci, keď sa jeho pobyt v nemocnici chýlil ku koncu, prechádza-

la zdravotná sestra posledný raz po oddelení a prišla sa pozrieť aj na Karola. Potichu otvorila dvere, aby ho nezobudila.

Z chodby prenikol do izby lúč svetla a osvetlil ju ako mesačný svit.

Zdravotná sestra sa pozrela na posteľ a nedokázala potlačiť prekvapený vzdych.

Karol ležal na chrbte, v polohe, ktorá bola preňho najnepohodnejšia a najbolestivejšia. Vedľa neho ležala jeho žena. Hlavu mala položenú na Karolovom pleci a bola pri ňom schúlená ako malé sŕňa vedľa matky. Spala tak hlboko, že bolo počuť ako pravidelne dýcha.

Sestra zostala stáť pri dverách. Cítila, že tu je nevhod.

Keď sa chcela vytrátiť z izby, Karol otvoril oči a usmial sa, akoby chcel povedať: „Všetko je v poriadku.“

Desatoro Božích prikázání

s komentářom P. Jozefa Michalova SVD

Prvé prikázanie (2.časť)

ločenstve a mohli sme tak byť v radosti,
je pravá obeť - sv. omša.

II. PÁNOVI BOHU SVOJMU SA BUDEŠ KLAŇAŤ!

Božské čnosti viery, nádeje a lásky vytvárajú a oživujú mravné čnosti. Láska nás tak vedie k tomu, aby sme dávali Bohu, čo sme mu vo všetkej spravodlivosti dlžní ako jeho tvory. Čnosť zbožnosti nás k takémuto postoju disponuje:

KLAŇANIE

Kľaňanie je hlavná úloha čnosti zbožnosti. Kľaňať sa Bohu znamená uznať ho ako Boha, ako Stvoriteľa a Spasiteľa, Pána všetkého, čo existuje, ako nekonečnú a milosrdnú Lásku. „Pánovi Bohu svojmu sa budeš kľaňať a len jemu slúžiť“ (Lk 4,8), hovorí Ježiš s poukázaním na Deuteronomium.

Kľaňať sa Bohu znamená v úcte a jednoduchosti úplne sa podriaďovať a uznať „ničotnosť tvora“, ktorý existuje len vďaka Bohu. Kľaňať sa Bohu znamená chváliť ho a velebiť tak, ako Mária vo svojom chválospeve Magnificat a pokoriť sa tým, že s vďačnosťou vyznávame, aké veľké veci urobil a že jeho meno je sväté. Kľaňať sa jedinému Bohu oslobodzujú človeka od sebalásky, od otroctva hriechu a modloslužby sveta.

MODLITBA

Úkony viery, nádeje a lásky, ktoré prikazuje prvé prikázanie, sa uskutočňujú v modlitbe.

OBEŤ

Každý čin vykonaný kvôli tomu, aby sme príhľuli k Bohu vo svätom spo-

PRISŮBENIA A SĽUBY

Sľub je uvážené a slobodné rozhodnutie, urobené Bohu, o lepšom a možnom dobre, ktorý sa musí plniť ako čnosť nábožnosti. Sľub je úkon zbožnosti, ktorým kresťan ponúka Bohu sám seba alebo mu sľubuje nejaký dobrý skutok. Sľubom žiť podľa evanjeliových rád Cirkev priznáva hodnotu príkladu.

III. NEBUDEŠ MAŤ INÉHO BOHA OKREM MŇA!

Zakazuje poveru a neznabožstvo.

1. *Povera* je úchylka náboženského čítania a úkonov, ktoré človekovi ukladá modloslužba.

2. *Modloslužba* spočíva v zbožštení toho, čo nie je z Boha. Prvé prikázanie odsudzuje mnohobožstvo. Vyžaduje od človeka, aby neveril iným bohom okrem Boha, aby neuctieval iné božstvá, okrem jediného Boha.

3. *Veštenie a mágia* - tu je potrebné odmietnuť všetky formy veštenia a mágie, vzývanie satana a rôznych zlých duchov.

IV. HRIECHY PROTI ÚCTE BOHA:

1. *Pokúšanie* Boha svojím jednaním spočíva v tom, že sa slovami alebo skutkami skúša Božia dobrota a jeho všemohúcnosť.

2. *Svätokrádež* - znesvätenie alebo nedôstojné zachádzanie so sviatnosťami a inými liturgickými úkonmi.

3. *Svätokupectvo* (simonia) - kupovanie alebo predávanie duchovných prostriedkov. (Kúznik Šimon si chcel kúpiť duchovnú moc, keď videl pôsobenie apoštolov.)

4. *Ateizmus* je hriech proti čnosti zbožnosti - odmieta a popiera existenciu Boha.

V. NEZOBRAZIŠ SI BOHA.

Je to výslovne Božie nariadenie vzhľadom na situáciu, v ktorej Izrael žil obklopený pohanskými národmi. Napriek tomu už v Starom zákone dovolil urobiť obrazy, ktoré symbolicky viedli ku spásu skrze vtelené slovo: medený had, archa Zmluvy a cherubovia. (Nm 21,6-9), (Ex 25,10-22), (Ex 37,1-9), (Pt 10-11). Siedmy ekumenický koncil

v Niceji (787) na základe tajomstva vteleného Slova prehlásil za oprávnené v spore proti obrazoborcom uctievanie obrazov Krista, Matky Božej, anjelov a všetkých svätých. Kresťania uctievaním obrazov neodporujú prvému prikázaniu, ktoré zakazuje modly. Veď úcta preukazovaná obrazu patrí tomu, koho obraz predstavuje. Kto uctieva obraz, uctieva v ňom osobu, ktorá je na ňom namaľovaná. Úcta nie je klaňanie!

(Pokračovanie nabudúce, zdroj:

<http://www.zutom.sk/trojica/>)

Príprava na sviatosť zmierenia

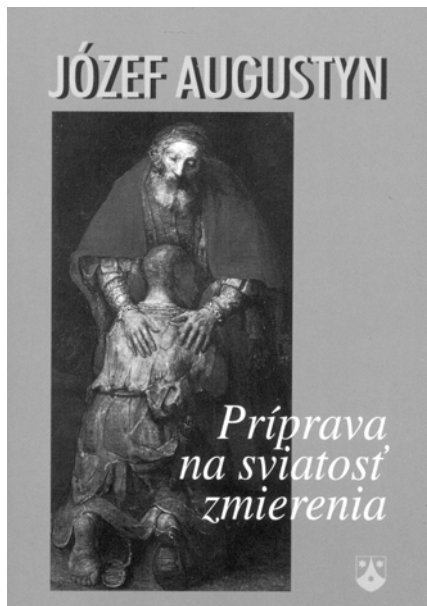
„Milovať budeš Pána, svojho Boha“

Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! (Ex 20,3)

Prvé otázky pri spytovaní svedomia by sa mali týkať nášho postoja voči Bohu:

- Aké miesto zaujíma Pán, Boh v mojom živote?
- Modlím sa každý deň, ráno aj večer?
- Robím to zo srdca?
- Čítam Sväté písmo?
- Dovolím Božiemu slovu prenikať do mňa a formovať môj spôsob myslenia, moje životné postoje a reakcie?
- Utielkam sa so všetkým vo svojom živote k Bohu?
- Hľadám jeho vôľu, keď sa mám rozhodnúť vo vážnej veci?

Krátky výňatok z knižočky, ktorá je ale bohatá obsahom. Vydalo ju Karmelitánske nakladateľstvo ako výbornú pomôcku pri príprave k sviatosti zmierenia.

Biblická olympiáda 2006

Dňa 22.3.2006 sa v zasadačke Združenej SŠ stavebnej v Prievdzi uskutočnila BIBLIÁDA 2006 pre ZŠ, ktorej sa zúčastnilo 12 trojčlenných družstiev zo ZŠ v dekanáte Prievdza podľa prezenčnej listiny.

Výsledky:

<i>P.</i>	<i>Škola</i>	<i>B.</i>	<i>Zloženie</i>
1.	ZŠ na ul. Energetikov 39, Prievdza	150	A. Bahurinský, E. Bohňová, A. Fuljer
2.	ZŠ na Mierovom nám., Handlová	140	Štefán Schwartz, A. Benčatová, R. Santová
3.	Piarist. ZŠ F. Hanáka, Prievdza	137,5	Z. Henčelová, K. Čičmancová, A. Gúberová

Dalšie poradie: 4. I. ZŠ S. Chalupku, 5. 8-roč. piaristické gymnázium F. Hanáka, 6. 8-roč. gymn. I. Bellu, Handlová, 7. Malonecpalská, PD, 8. ZŠ Šafárika, PD, 9. ZŠ Mariánska, 10. ZŠ Rastislavova, PD, 11. III. ZŠ S. Chalupku, PD, 12. ZŠ Morovnianska, Handlová, PD.

Víťazné družstvo ZŠ Energetikov si zvolilo názov skupiny: **ENERGETICI**.

Dňa 23.3.2006 sa v zasadačke Združenej SŠ stavebnej v Prievdzi uskutočnila BIBLIÁDA 2006 pre SŠ, ktorej sa zúčastnilo 6 trojčlenných družstiev zo SŠ v dekanáte Prievdza podľa prezenčnej listiny.

Výsledky:

<i>P.</i>	<i>Škola</i>	<i>B.</i>	<i>Zloženie</i>
1.	Gymnázium V.B.N., Matice slovenskej 16 Prievdza	118,5	M. Prievalský, P. Dobrotka, P. Bušík
2.	ZSS hotel.služieb a obchodu, Kalinčiaka 1 Prievdza	108	K. Zacharová, V. Peniašková, P. Peniašková
3.	Piaristické gymnázium F.Hanáka, Prievdza	103	M. Šovčíková, V. Danková, K. Minčíková

Dalšie poradie: 4. Str. priem. Škola Handlová, 5. ZSS obchodu a služieb Handlová, 6. ZSS stavebná PD.

Víťazné družstvo Gymnázia V.B.N. PD si zvolilo názov skupiny:

MINIŠTRANTI.

Mons. Ján Bednár, dekan

PROGRAM BOHOSLUŽIEB, POKLÓN A POBOŽNOSTÍ POČAS VEĽKONOČNÝCH SVIATKOV 2006

	Zelený štvrtok 13.4.	Veľký piatok 14.4.	Biela sobota 15.4.	Veľkonočná nedeľa 16.4.	Veľkonočný pondelok 17.4.
Farský Kostol Sv. Bartolomeja	18:00 19:15 - 21:00 (poklona)	15:00 16:15 - 21:00 (poklona)	7:00 (ranné chvály) 7:20 - 18:00 (poklona) 18:00 - večery 18:30	7:30 9:00 10:30 18:00	7:30 9:00 18:00
Piaristický kostol	18:30 19:45 - 21:00 (poklona)	18:30 19:45 - 21:00 (poklona)	7:00 - 18:15 (poklona) 18:30	6:45 9:30 11:00	6:45 9:30 11:00
Mariánsky kostol				9:00	9:00
Farský Kostol Sv. Terézie z Lisieux	18:00 19:15 - 20:00 (poklona)	10:00 (križová cesta) 15:00 17:00 - 20:00 (poklona:)	7:00 (ranné chvály) 7:30 - 18:15 (poklona) 18:30	8:00 10:00 18:00 - večery 18:30	8:00 16:30

LITURGICKÉ OKIENKO

2. apríla – 5. Pôstna nedeľa

Č1 - Otec zjavil hĺbku svojej lásky k nám.

Jer 31, 31-34

R - Bože, stvor vo mne srdce čisté.

Ž 51, 3-15

Č2 - Keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú.

Hebr 5, 7-9

Ev - „Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje meno!“

Jn 12, 20-33

9. apríla – NEDEĽA UTRPENIA PÁNA

Č1 - Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený.

Iz 50, 4-7

R - Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

Ž 22, 8-24

Č2 - On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridŕžal sa svojej rovnosti s Bohom.

Flp 2, 6-11

Ev - Veľkňazi a zákoníci hľadali spôsob, ako ho podvodne chytiť a zabiť Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili mu, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať.

Mk 14, 1-15, 47

13. apríla – ZELENÝ ŠTVRTOK

Č1 - Krv na vašich domoch, v ktorých bývate, bude znamením na vašu záchranu.

Ex 12,1-8. 11-14

R - Tento kalich dobrorečenia je účasťou na Kristovej krvi.

Ž 116, 12-18

Č2 - Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal.

1 Kor 11, 23-26

Ev - ...vstal od stola, zobliekol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. ...

Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja robil vám. Jn 13, 1-15

14. apríla – VEĽKÝ PIATOK

Č1 - Hľa, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši, zvelebí sa veľmi.

Iz 52, 13, 53,12

R - Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha.

Ž 31, 2-25

Č2 - Požehnaný, ktorý prichádza k trónu milosti.

Hebr 4, 14-16. 5, 7-9

Ev - Kohorta, veliteľ a židovskí sluhovia Ježiša chytili, zviazali ho a priviedli najprv k Annášovi, bol totiž testom Kajfáša, ktorý bol veľkňazom toho roka. A bol to Kajfáš, čo poradil Židom: „Je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.“ Jn 18, 1-19, 42

15. apríla - SVÄTÁ SOBOTA

Č1 - Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť.

Rim 6, 3-11

R - Po Bohu žizni moja duša, po Bohu živom.

Ž 42,3-5, 43, 3-4

Ev - Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli. On sa im prihovril: „Nefakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný? Vstal z mŕtvych! Niet ho tu!“

Mk 16, 1-8

16. apríla - VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMRŤVYCHVSTANIA

Č1 - Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj, poznávam, že Boh nenadŕža niko-

mu.

Sk 10, 34a. 37-43

R - Toto je deň Krista Pána, radujme sa, aleluja.

Ž 118, 1-23

Č2 - A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním v sláve.

Kol 3, 1-4

Ev - Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala k Šimonovi Petrovi a inému učeníkovi... Prišli k hrobu, videli a uverili. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych.

Ján 20, 1-9

23. apríla – 2. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša.

Sk 4, 32-35

R - Oslavujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

Ž 118, 2-24

Č2 - Veď kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Boží Syn? 1Jn 5,1-6

Ev – Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána“. Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky!“

Jn 20, 19-31

30. apríla - 3. Veľkonočná nedeľa

Č1 - Kajajte sa teda, obráťte sa, ako aj vaši poprední muži. Sk 3, 13-15. 17-19

R - Pane, ukáž nám svetlo svojej tváre ako znamenie. Ž 4, 2-9

Č2 - Podľa toho vieme, že sme ho poznali, ak zachovávame jeho prikázanie. 1Jn 2, 1-5a

Ev - On im povedal: „Čo sa ľakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Veď duch nemá mäso a kosti – a vidíte, že ja mám.“...

...Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom Zákone, u Prorokov a v Žalmoch.“

Lk 24, 35-48

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 2. 2006 DO 25. 3. 2006

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Kristián Kolečáni
Eliška Ozimá
Daniela Humajová

Lukáš Vážan
Milan Machajdik
Martin Bojko

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Anton Gregor a Ing. Katarína Hanková
Vladimír Považan a Mgr. Andrea Kretťová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Anton Chúpek 48 r.
Mária Fridrichová 69 r.
Vilém Jaško 77 r.
Alžbeta Lexmannová 93 r.
Alexander Mlynarik 88 r.
Ol'ga Uhríková 82 r.
Amália Hricková 63 r.
Pavel Matušov 43 r.
Emília Briatková 79 r.

Štefan Kováč 75 r.
Anna Brundzová 72r.
Mária Rolfesová 85 r.
Margita Hronská 46 r.
Božena Podmanická 76 r.
Štefan Čačko 76 r.
Mária Bólová 67 r.
Ľudmila Kačincová 76r.

*Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...*

Foto: titulná strana a str. 2, 8, 23 - M. Melicherčíková
str. 14, 15 - M. Hrivňák, str. 21 - P. Melicherčík

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievdzi. **www.farapd.sk** e - mail: **bartolomej@farapd.sk**

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievdza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: **mariamm@pobox.sk**.

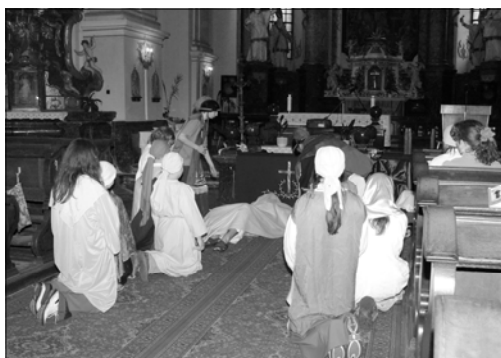
Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci,
M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol. s r. o. Prievdza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievdzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

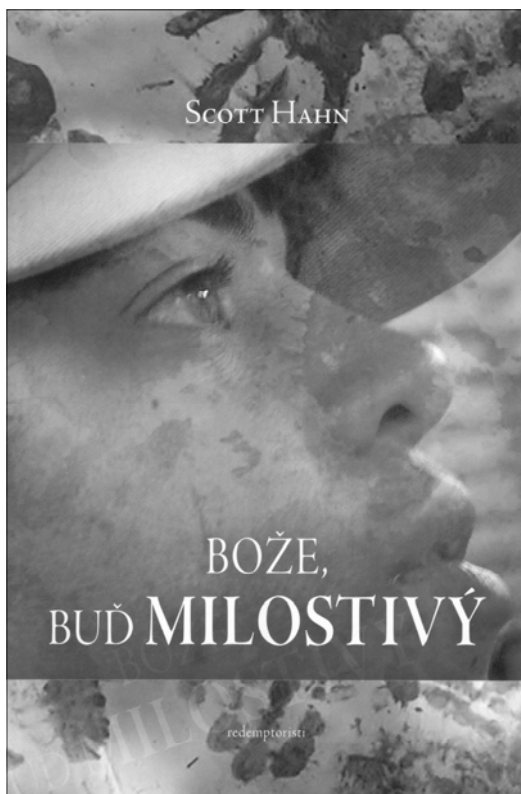

Křížová cesta so zmŕtvychvstaním nášho Pána Ježiša Krista v podaní mladých z dramatického krúžku

BOŽE, BUĎ MILOSTIVÝ

Viete, že všetky sviatosti Cirkvi majú svoj pôvod v starozákonných sviatostiach? Že zmierenie podľa Starej zmluvy bolo ťažkým a aj fyzicky náročným úkonom? Predstavte si, že musíte do chrámu priviesť býka, vlastnoručne ho zabiť, odrať z kože, rozštvrtiť, kusy mäsa podávať kňazovi, aby ich spálil; a pri tom všetkom spievate kajúcne žalmy! Pri takejto predstave musíme uznať, že spoveď v Katolíckej cirkvi je relatívne jednoduchý úkon. No ak ju berieme vážne, tak tiež je nesmierne náročný - vyžaduje si totiž zmenu myslenia, skutky kajúcnosti, náhradu škody...

Scott Hahn si ako chlapec krátil nedeľné popoludnia krádežami v nákupných centrách. Keď ho raz prichytili, podarilo sa mu oklamať všetkých. Všetkých okrem otca. A Scott prvý raz v živote prežil, čo to znamená niekomu zlomiť srdce.

Boh pozná naše hriechy a nepotrebuje naše priznanie. Potrebujeme ho my - aby sme sa naučili správne pozeráť na svoj život, aby sme nenarušovali krehkú rovnováhu príčiny a následku klamstvom, zahmlievaním, prikrášľovaním. Keby nám Boh nedal sviatosť zmiernenia, museli by sme ju vynájsť.

Vydali - Redemptoristi
Tlač - Lúč